

[Guldberg.]

overgang til et frit boligmarked, som i virkeligheden er forudsætningen. Der er intet område af dansk økonomi, der som boligbyggeriet har været anvendt som laboratorium for socialistiske eksperimenter, og der kan ikke i praksis gives nogen bedre demonstration af, hvad der sker, hvis man forlader den liberale økonomis grundlag, at regulering må ske ved konkurrence, ved tilbud og efterspørgsel og en deraf bestemt prisdannelse. Man kan måske gennem statslig støtte og regulering tilsyneladende skaffe nogle fordele på kortere sigt, men i det lange løb er det forbrugerne, der bliver sorteper. De mister indflydelsen både på tilbuddenes karakter og pris, og de kommer til at indrette deres bolig efter de planer, andre har lagt, uden at de kendte deres ønsker.

Vi skal jo videre med arbejdet, og jeg vil gerne henstille til boligministeren, at han nu, inden vi udsættes for flere eksperimenter, giver sit bidrag til at få øget konkurrencen inden for det byggeri, der skal foregå også i den kommende tid. Derfor vil jeg gerne pege på, at det stadig er min opfattelse, at ministeren ikke fortsat kan forsvare at afvise forslaget om at indføre konkurrence ved licitationer i det sociale byggeri. Det er i boligministerens magt at gøre det, og det må være en klar forudsætning for at komme videre, at der nu bliver bragt orden i disse forhold, at der bliver bragt konkurrence ind i det byggeri, for at den regulering, der nu er indført, ikke yderligere skal virke til begrænsning af konkurrencen til forbrugernes skade.

Dahlgaard: Boligministeren gav i begyndelsen af sin redegørelse udtryk for, at det havde overrasket ham, at hans stop, stoppe-cirkulære, havde skabt så megen opsigt. Hr. Svend Jakobsen var inde på lidt af det samme. Når man sådan fra den ene dag til den anden stopper igangsættelse af byggeri, knuser — for en tid i hvert fald — håb og drømme hos mange, der har set hen til at komme i gang med noget byggeri, og oven i købet vælger et tidspunkt, hvor der ikke er så forfærdelig meget andet, der optager sindene på den politiske arena, ja, så er det faktisk ikke mærkeligt, at man vækker opsigt.

Efter det radikale venstres opfattelse er

der mange indvendinger mod cirkulæret og mod det indgreb, det er udtryk for, men den alvorligste indvending er, at der er ført en økonomisk politik, der har medført, at sådanne indgreb overhovedet kunne komme på tale. De økonomiske prognoser har i de senere år været meget præcise. Den økonomiske halvårsoversigt fra september i fjor bebudede økonomisk ophedning, i hvert fald opvarmning, i sidste halvår af 1972. Den økonomiske halvårsoversigt fra foråret i år gentog denne vurdering og talte om, at mangel på arbejdskraft kunne opstå i slutningen af indeværende år. Den økonomiske halvårsoversigt i september i år sagde, at nu var den stramme økonomiske situation der, og man pegede på den yderligere ophedning, som afklaringen af Danmarks placering i fællesmarkedet ville medføre. Øget investeringsevne i erhvervslivet ville blive udløst, og udløbet af den midlertidige importafgift ville også stimulere den økonomiske aktivitet. Disse prognoser har som sagt været meget præcise. De har svaret meget nøje til, hvad der er blevet den faktiske økonomiske udvikling.

Fra mit partis side har vi stedse advaret mod en for lemfølsom finanspolitik, mod for kraftige udgiftsforøgelser og for ringe indsats med hensyn til at kompensere udgiftsforøgelserne med besparelser på andre områder. I mindretalsudtalelser i betænkningerne, både i forbindelse med skattelovene i september og i forbindelse med udskrivningsprocenten i oktober, pegede vi sammen med venstre og konservative på, at der bliver ført en alt for svag finanspolitik. Nu ser vi det første helt indiskutable resultat af, at regeringen har siddet disse advarende vurderinger både fra sagkyndigt hold og fra den politiske opposition, som i denne forbindelse også har været sagkyndig, overhørig.

Byggeriet, som altid er det område, hvor det først går galt, koger over. Regeringens holdning over for dette er i virkeligheden ganske utrolig. Den går ud på, at ganske vist står det galt til inden for byggesektoren, men det er et isoleret fænomen. Der er ifølge regeringen ikke grund til at ændre den opfattelse, at alt i øvrigt står godt til, og at finanspolitikken er i orden.

Det er klart, at tidsfristerne i forbindelse med ændringen af bestemmelserne om